

مسئولیت مدنی ناشی از عدم مناسب سازی فضاها و اماکن عمومی

(با تاکید بر قانون حمایت از حقوق معلولین مصوب اسفند ۱۳۹۶)

محمد غلامعلی زاده کجو^۱، محمد راشکی^۲

^۱ استادیار گروه حقوق بخش الهیات و علوم اسلامی دانشگاه پیام نور

^۲ دانشجو دکترا حقوق خصوصی واحد گرگان

چکیده

تکلیف دولت به معنای عام کلمه به رعایت حقوق شهروندی و انجام اقدامات لازم در جهت رفاه و آسایش شهروندان، فاقد ضمانت اجرای حقوقی نیست. از جمله شهروندانی که دولت در مقابل آنها تکلیف مورد نظر را دارا می باشد معلولان و افراد کم توان جسمی است که لازمه حمایت از این افراد، انجام اقدامات لازم در جهت برخورداری این عده از رفاه لازم و در خور آنها است. ملاحظه می گردد در مواردی این تکلیف خاص عملی نمی گردد و در نتیجه به واسطه همین ترک فعل، خسارتی (اعم از مادی، معنوی و جسمی) به افراد وارد می شود و در نتیجه، مسئولیت مدنی در چهره ی خاص پا به عرصه وجود خواهد گذاشت. نحوه جبران مدنی خسارات قابل مطالبه جانبازان و معلولان، ناشی از عدم مناسب سازی محیط شهری است. در این تحقیق مشخص شده است که معلولان با استناد به مبانی فقهی و قانونی، حق دریافت سه دسته از خسارات مادی، معنوی و جسمانی را دارند و همچنین می توانند علاوه بر درخواست دیه و خسارت، اعاده وضع به حالت پیش از ورود خسارت را از شخص یا سازمان متخلف خواستار شوند. یافته های تحقیق پیش رو که از روش تحلیلی و توصیفی محتوای متون قانونی و قواعد عرفی حاکم بر قرضیه استفاده می شود مبین آن است که با تحقق شرایط حاکم بر مسئولیت مدنی دولت، حکم به جبران خسارت (به نحو عام و خاص که البته در فرض اخیر می تواند جنبه تنبیهی هم داشته باشد ضروری می باشد.

واژه های کلیدی: مسئولیت مدنی، خسارت، مناسب سازی، فضاها و اماکن عمومی، قانون حمایت از معلولین